

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.
 Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιαζώνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἰσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.
 Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.)

Διὰ κοινοῦ παραρτήματος τῶν τριῶν ἐφημερίδων τῆς πόλεως ἡμῶν «Πατρίδος», «Πανοπίης» καὶ «Ἀναγεννήσεως», ὅπερ καταχωρίζομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡμῶν σήμερον, ἀνηγγέλη προχθὲς ὅτε κατωρθώθη τέλος πάντων μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἢ συγχώνευσις τῶν δύο Ἑλληνικῶν ἐταιριῶν, τῆς τε ὑπαρχούσης καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Σκουλούδη καταρτισθείσης, ἧς ὀνομαστικὰ μὲν κεφάλαια εἰσὶν εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκα, πραγματικά δὲ ἕτερα εἴκοσι, καὶ ὅτι ἤδη πρόκειται νὰ καταρτισθῶσι καὶ ὑπογραφῶσιν οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως τῆς συγχωνεύσεως ταύτης, οἵτινες θὰ ὑποβληθῶσι τῇ μετὰ δύο μῆνας συγκροτηθεσομένη γενικῇ συνελεύσει τῶν μετόχων, ἢ συγκάλεσις τῶν ὁποίων θέλει γείνη διὰ τακτικοῦ προγράμματος. Τοῦ μεγάλου τούτου καὶ σωστικοῦ διὰ τὴν Σύρον καὶ τὰς περιουκίδας νήσους ἔργου τὴν ὑποστήριξιν ἀναμένομεν ἐκ μέρους τῶν εὐπόρων κατοίκων τῆς νήσου, οἵτινες δύνανται νὰ γείνωσι μέτοχοι, οἱ δὲ πλουσιώτεροι ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδρυταί, ἀφοῦ ὁ καταβαλὼν πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων, ἀντίτιμον 200 μετοχῶν, θὰ ἦνε ἰδρυτής. Ἡ Ἐρμούπολις περιλαμβάνουσα πολλοὺς πλουσίους κατοίκους, δύναται νὰ περιέχῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῖς τεσσαράκοντα ἰδρυτάς, ἀντιπροσωπεύοντας ἐν ὄλῳ ὀκτὼ χιλιάδας μετοχῶν. Εἶνε δὲ τοῦτο ἀντικείμενον τῆς φιλοτιμίας τῆς πόλεως, ἧτις ἐνῶ κατορθοῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἐδραν τῆς ἐταιρίας ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς, θὰ ἦνε δυσά-

ρεστον νὰ μὴ ἔχῃ καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἰδρυτῶν, ἀλλὰ νὰ περιμένῃ οἱ ἐξω ὁμογενεῖς νὰ γίνωνται μέτοχοι καὶ ἰδρυταί, οἱ δὲ συμπολιταὶ ἡμῶν νὰ μὴ μετέχωσιν ἔργου ὑποσχομένου τοῖς κατοικοῦσιν εὐημερίαν καὶ πλοῦτον. Ἄλλως δὲ ἀνάγκη νὰ δεῖξωσιν οἱ ἔχοντες ὅτι ὁ διακατέχων αὐτοὺς ἐνθουσιασμὸς δὲν εἶνε προσποιήσις ψευδῆς, ἀλλ' ὅτι συναίσθησις τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ ἔργου ἐμπνέει αὐτοῖς τὴν τοιαύτην πεποίθησιν. Ἐχει δὲ καὶ λόγον ἰσχυρότατον διὰ τὰς συνελεύσεις τῶν μετόχων καὶ τὴν καλὴν τῆς ἐταιρίας διοίκησιν ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι πολλοὶ κεφαλαιοῦχοι Ἐρμούπολιται ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐταιρίας, τὸ μέλλον τῆς ὁποίας αὐτοὶ, ὡς ἐνδιαφερόμενοι, θὰ ὑποστηρίξωσι παρὰ πάντα ἄλλον μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος. Ἰὰ ὀλίγα ταῦτα ἐγράψαμεν ἀφορῶντες εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν συμπολιτῶν μας, διότι ὡς ἐκ τῆς θέσεως ἡμῶν γινώσκομεν, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν Ῥωσίᾳ καὶ ταῖς Ἡγεμονίαις, καὶ ἄλλοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας γράφουσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ μετάρχωσι τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὅθ' ἦνε δὲ ἀρκετὰ λυπηρὸν, προκειμένου περὶ συνελεύσεων τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, νὰ συνέρχωνται καὶ συνεδριάζωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Διευθύνσεως ἰδρυταὶ καὶ μέτοχοι μὴ Ἐρμούπολιται, ἡμεῖς δὲ καθήμενοι ἐν τῇ λέσχῃ καὶ τοῖς καφενείοις καὶ ἐπὶ τῶν δύο χειρῶν τὴν κεφαλὴν στηρίζοντες νὰ ἐπικρίνωμεν τὰς ἀποφάσεις τῶν μετόχων ἢ νὰ κατακρίνωμεν τὰς πράξεις αὐτῶν, ἐνῶ ἠδυνάμεθα ἀμέσως νὰ ἀπτώμεθα τῶν πραγμάτων ὡς ἰδρυταὶ καὶ μέτοχοι, νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἡμετέρας γνώμας, καὶ νὰ ὑποδεικνύωμεν καὶ ὑποστηρίξωμεν τὰ ἀρίστα καὶ τὰ λυσιτελεῖ τῇ ἐταιρίᾳ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
 ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Συμπολιταί!
 Ἐχετε σήμερον πλέον τὸ δικαίωμα, λύοντες τὴν ἀγωνιώδη σιωπὴν, νὰ ἀναφωνήσητε: Ζήτω ἡ Νέα Ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία! Ζήτω ὁ Στέφανος Σκουλούδης! Ζήτω ἡ Σύρος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ναυ-

τιλία! Οί πόθοι τῆς πόλεως, αἱ εὐχαι τῆς Ἐπαρχίας, τῆς δούλης καὶ ἐλευθέρως Ἑλλάδος τὸ γλυκὺ ὄνειρον σήμερον ἐπραγματώθησαν. Ὁ φθόνος καὶ ἡ κακεντρέχεια, οἱ δύο οὔτοι τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας σάρακες, οἱ μὴ ἐλλείποντες ἀπὸ τὰς ψυχὰς μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ὅταν οὔτοι ἐξ ἀρχῆς ταπεινῶς καὶ χαμερπῶς ἀνετράφησαν, πολλάκις διέσπειραν τὴν ἀπόγνωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν γνησίων τέκνων τῆς Ἐπαρχίας, πολλάκις μὲ πολλά καὶ θανατηφόρα σὰς ἐπότισαν δηλητήρια. Ἄλλ' ὅπως ἐν τῇ πάλῃ τῆς ἀρετῆς μετὰ τῆς κακίας ἡ πρώτη αἰέποτε θριαμβεῖ, οὕτω καὶ ἐν τῇ πάλῃ τοῦ ψεύδους κατὰ τῆς ἀληθείας, ἐκεῖνο κατασυντρίβεται ἢ ἀπομένει ἀναφαίρετον κτῆμα τῶν πατέρων αὐτοῦ. Ἐπρεπε νὰ γείνη ἡ παρέκβασις αὕτη, διότι ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκθέσῃ τις γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἀκριβῶς ὅσα ἐμνηχανῶντο καὶ ἐτεκταίνοντο, ἡ ἀγανάκτησις τῆς πόλεως ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς χεῖμαρρον καὶ καταπνίξῃ τοὺς ἀποπειραθέντας νὰ ματαιώσωσι Πανελλήνιον ἐγχείρημα, τοῦ Ἔθνους τὴν μόνην παρηγορίαν, τὴν γέφυραν τὴν μέλλουσαν νὰ συνδέσῃ ἡμᾶς αἰωνίως δι' ἀδιάρρηκτων δεσμῶν μετὰ τῶν δούλων ἀδελφῶν, μετὰ τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὸν Εὐξείνιον φίλων ὁμογενῶν.

Ἄλλὰ ἀς μὴ τρομάζωσιν οἱ β ἄ σ κ α ν ο ι καὶ οἱ φ θ ο ν ε ρ οῖ! Εἶνε πολὺ μεγάλη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, ἡ ὥστε νὰ ἐπιζητῇ τοὺς ἐνόχους μετὰ τὴν νίκην. Εἶνε λίαν μακρόθυμος ἡ καρδία του, ἡ ὥστε νὰ ἐπιζητῇ θύματα μετὰ τὸν θρίαμβον!

Πανηγυρίσατε λοιπὸν σήμερον, Ἑρμουπολίται καὶ Σύριοι, πανηγυρίσατε τὴν ἡδίστην πασῶν τῶν ἡμερῶν ἡμέραν ἐξ ὧν ἀπὸ τῆς δημιουργίας εἶδεν ἡ νῆσος. Πανηγυρίσατε τὴν ἀναγέννησιν τῆς νήσου, τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ ἐμπορίου, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου, τῆς Ἑλλάδος τὴν ναυτικὴν ἰσχύν. Πανηγυρίσατε, διότι ἡ μεγάλη ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία, ἡ ὑπὸ τοῦ μεγάλου τῆς Σύρου υἱοῦ ἐπιχειρηθεῖσα, ἐπραγματοποιήθη. Πανηγυρίσατε, διότι ἡ ἀγαπητὴ ἡμῖν Σύρος, ἡ θνήσκουσα ὑπὸ τοῦ μαρασμοῦ Ἑρμούπολις, νεκρὰ ἦν καὶ ἀνέστη, ἀπηλπισμένη καὶ ἀνεβίωσεν. Μὴ λησμονῆτε δὲ ὅτι ὀφείλομεν μὲν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐαρεσκείας μας ὑπὲρ πάντων τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου ἀξιοτίμων μελῶν τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, ἰδίως ὅμως ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις, τὰ μέγιστα συμφέροντα ἔχων ἐν τῷ τόπῳ, τὰ μέγιστα συνεβάλετο διὰ τῆς ἠθικῆς του βαρύτητος καὶ τῆς νοημοσύνης του εἰς τὴν τοῦ ἔργου συντέλεσιν. Ἦδη δὲν μένει ἄλλο παρὰ ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως τῆς ἐταιρίας μετὰ τοῦ κ. Σκουλούδη, τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς ὁποίας ἀνεδέξαντο οἱ δικηγόροι κ. κ. Σ. Εὐλάμπιος καὶ Μ. Ἀνύσιος, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ πρόγραμμα τῆς συγκαλέσεως τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῇ νέᾳ γερμανικῇ Βουλῇ συμβαίνουσιν θορυβῶδεις σκηναὶ καὶ συγκρούσεις τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως, ἀναμνησκουσαι τὰ βουλευτικὰ ἐν Πρωσσίᾳ ἐπεισόδια τοῦ 1860—1866. Οἱ βουλευταὶ παντῶν ἀποχρώσεων ὀνειδίζουσι τῷ Βίσμαρκ ἀντισυνταγματικὴν αὐθαιρεσίαν· οὗτος δὲ διατείνεται, ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀντίπαλοι του διακρούονται εἰς δέκα διάφορα καὶ ἀλλήλοισι πολέμια κόμματα, ἐξ ὧν οὐδὲν θέλει, οὔτε τολμᾷ νὰ συμμετάσχη τῆς κυβερνήσεως, αὐτὸς ἀναγκάζεται νὰ μετέλθῃ τὴν πολιτικὴν οὐχὶ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Περιεργον εἶναι, ὅτι ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς καὶ πολιτικαῖς σχεδίοις του ἔχει τῶρα ὁ Βίσμαρκ συμμάχους τοὺς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ ἄλλους κληρικόνους, οὓς ἀπηνῶς κατεδίωξεν ὅλην δεκαετίαν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἀδὲν κατέβη εἰς Κανόσαν ὅπως αἰτήσῃ τὸν Πάπαν συγγνώμην· ἀλλ' ἡ πρός τοὺς παπίζοντας διαλλαγή του ὑπερβαίνει μὲν τὴν παύσιν τοῦ ἐν Πρωσσίᾳ ἀγῶνος Κράτους καὶ Ἐκκλησίας, συνδυάζεται δὲ πρός τινα ἐν τῷ κρυπτῷ διενεργούμενα, μέλλοντα ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ νὰ καταπλήξωσι πολλοὺς. Γνωστὸν ὑπάρχει, ὅτι ὁ διπλωμάτης Πάπας Λέων ΙΙ' ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ πάλιν τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, οὐχὶ ἐφ' ὅλης τῆς πρόσθεν παπικῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πόλεως Ῥώμης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς· ἵνα δὲ πείσῃ τὴν Ἰταλίαν, ἐρωτᾷ ἐπισήμως Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν, Γερμανίαν, ἀνθ' αὐτῶν προστασίας, ἀπερχόμενος ἐκ Ῥώμης εἰς Μελίτην, Σαλιςβοῦργον ἢ Φούλδαν. Κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας τὰ θρυλήματα ἢ κατὰ πόσον ἐλπίζει ὁ Πάπας, ὅτι θὰ τύχῃ τοῦ ποθομένου, ἀδελον. Ἴσως ἡ ὑπόθεσις ὅλη εἶναι στρατήγημα, κἀλύπτου ἄλλους γερμανικοὺς σκοποὺς. Ἐντεῦθεν φαίνεται, ὅτι ὁ Βίσμαρκ ὑπολαμβάνει ἀκίνδυνον τὴν εἰς Γερμανίαν μετάθεσιν τῆς παπικῆς Καθέδρας· θὰ ἐχορῆγῃ ἄσουλον, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ ἐπολέμει ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς τοῦ Πάπα ἀρχῆς.

Ἀφ' ἧς ὥρας ὁ πρῶν ὑφυπουργὸς Βοῦρκε κατέβη εἰς τὴν ὀθωμανικὴν πρωτεύουσιν, ἵνα πραγματοποιηθῇ τῇ Πύλῃ ὑπὲρ τῶν ὁμολογιούχων, ὑπεκίνησεν ἐντονώτερον ὁ τῆς Ῥωσσίας πρεσβευτῆς Νυβικὼφ τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἀποζημιώσεως τῶν 300,000,000 ρουβλίων, ἧτοι 45,000,000 λιρῶν. Μεθ' ὅλας τὰς ἡμιεπισήμους ἀρνήσεις, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὑπολαμβάνουσιν ἀληθεύουσιν τὴν εἰδησιν, ὅτι ἡ Ῥωσσία, ἐὰν μὴ λάβῃ πρῶτον τινὰ ὑποθήκην προσόδων τέως ἐλευθέρων, ἀξιοῖ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν διαχείρισιν τουρκικῆς τινος ἐπαρχίας, καὶ ἰδίως τοῦ Ἐρζερούμ. «Τὴν ἐλαστικὴν διατύπωσιν τοῦ ὅρου τῆς ἀποζημιώσεως ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου (παρτηρεῖ ὁ «Χρόνος») κατεπολέμησε πρῶτος ὁ λόρδος Σαλιςβοῦρδ ἐν τῇ ἀπριλιανῇ ἐγγυλίῳ τοῦ 1878· ἐν ὀνόματι δὲ τοῦ Τσάρου ὅτε Γορτσάκωφ καὶ ὁ Σουβάλωφ ἐδήλωσαν πανδῆμω· ὅτι ἡ Ῥωσσία οὐδαμῶς οὐδέποτε ἐπενόει νὰ ἀπαιτήσῃ νέον τουρκικὸν ἔδαφος πρὸς ἔκτισιν τοῦ γρέους ἐκείνου. Ἡ Ῥωσσικὴ δῆλωσις, κατ' εἰσήγησιν τοῦ προέδρου Βίσμαρκ, ἐγράφη ἐν τῷ οἰκίῳ πρωτοκόλλῳ τῆς βερολινείου συνθήκης. Ἡ νέα κατοχὴ τουρκικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἀντίκειται εἰς τὴν διεθνή συνθήκην, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ συνομολογῆθῇ ὑπὸ Τουρκίας μόνον καὶ Ῥωσσίας. Ἄλλως θὰ εἶχον τὰ τοῦ Ἐρζερούμ, καὶ ἄλλως τὰ τῆς Κύπρου καὶ Βοσνίας. Ἐνταῦθα μὲν ἡ τοῦ Σουλτάνου κυριαρχία ὀφίσταται τοῦλάχιστον κατ' ὄνομα· Βοσνία καὶ Κύπρος, οἰαδήποτε καὶ ἂν ὁ

ποτεθῆ ἡ μέλλουσα τύχη των, δὲν θά ἀποδοθῶσιν εἰς διαχειρῆσιν τουρκικὴν, τὸ Βρζερουμ τούναντίον ἅμα καταληφθὲν ὑπὸ Κοζάκων, θά διατελῆ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ῥωσικόν.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆ 18/30, ὅτι εἰς ἀπάντησιν τῆς διακοινώσεως τῆς Πύλης, ἣτις ἀπήγγησε ἡ ἀλλοιωθῆ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν σύνορον μεταξὺ Ἀναλήψεως καὶ Νεζερού, ἐδήλωσαν οἱ πρέσβεις τῶν μεγάλων δυνάμεων ὅτι ἀποκρούουσι πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ ζητήματος τειλειωμένου, προσεκάλεσαν δὲ τὴν Πύλην νὰ πράξῃ συνωδᾶ τῆ ὁμοφώνῳ ἀποφάσει τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς ἡμερήσιας Νέας ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐμήνησε πρὸς τὰς δυνάμεις ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαι αἱ δίκαιαι τῶν ἐν Τουρκίᾳ διατριβόντων ἀλλοδαπῶν θά κρίνωνται ὑπὸ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων. Προσέτι ἀπειλεῖ ἡ Πύλη ὅτι θά κλείσῃ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ τουρκικῷ κράτει ξένα ταχυδρομεῖα.

Ἐν τῇ γαλλικῇ βουλῇ ἀπαντῶν ὁ Γαμβέτας πρὸς τινὰς ῥήτορας, ψέξαντας τὴν αἰτηθεῖσαν πίστωσιν περὶ τῆς Τύνιδος, εἶπεν ὅτι ἡ συνθήκη ὑφίσταται καὶ δέον νὰ ἐκτελεσθῆ εὐσυνειδήτως. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς εἰς Τύνιδα στρατείας, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, θά διεκύβευε τὴν ὑπόληψιν τῆς Γαλλίας καὶ θά ἐπέβαλλεν αὐτῇ δεινотάτας εὐθύνας. Ἀποκρούομεν τὴν προσάρτησιν τῆς Τύνιδος ὡς ἐπικίνδυνον ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὸν στρατὸν ἐκ χώρας, ἣτις εἶναι ἀναγκαῖος φύλαξ τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἡμετέρων ἀποικιῶν. Δὲν πρόκειται νὰ παρατείνωμεν τὴν κατοχὴν μέχρι τῶν συνόρων τῆς Τριπόλεως, ἄλλως τε καὶ διότι δὲν νομίζομεν φρόνιμον νὰ ἔχωμεν ἄμεσον γείτονα τὴν Πύλην. Ἡ βουλὴ διὰ ψήφων 400 ἐναντίον 52 ἐκύρωσε τὴν πίστωσιν ἡ ἄκρα ἀριστερὰ ἀπέστη τῆς ψηφοφορίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Πρὸ μικροῦ μετέστη εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ὁ νέστωρ τῶν τῶν τῶς ἐτι περιωζομένων ἐκ τῆς μεγάλης καὶ περιδόξου τοῦ 1821 γενεᾶς γιγάντων ἐν πᾶσιν ἀληθῶς ἐκείνων ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐπεχείρησαν νὰ ἀναίρῳσι τοὺς νόμους τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φύσεως, νὰ στήσωσιν οἰονεὶ γέφυραν μεταξὺ τοῦ παρελθόντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀρνητικοῦ ἐνεστώτος, καὶ συνενοῦντες τὰ ἀμεταστρεπτὰ διεξευγμένα καὶ διεστώτα νομιζόμενα, νὰ ἀλλοιώσωσιν ὅλως τὴν ὄψιν τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου καὶ ἐπαναγάγωσιν εἰς τὸ εἶναι τὴν πάλαι ποτὶαν Ἑλλάδα. Ὁ μεταστάς οὗτος ἀφ' ἡμῶν περικλητὸς ἀνὴρ ἐστὶν ὁ ὑπερεκατοντούτης Ἀναγνώστης Μανουσογιαννάκης.

Ὁ ἀπελθὼν ἀφ' ἡμῶν μέγας καὶ πολὺτλας ἀγωνιστὴς εἶδε παρερχομένας πρὸ αὐτοῦ τέσσαρας μερόπων ἀνθρώπων γενεὰς, καὶ λέγεται ὅτι ἤκουσε τοὺς κλαυθμηρισμοὺς αὐτοῦ, βρέφους ὄντος, ὁ ἑταῖρος καὶ συνεπαναστάτης τοῦ Μπενάκη καὶ τοῦ Κρεββατᾶ πολέμαρχος τῶν Σρακίων Δασκαλογιάννης. Ἐγεννήθη ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ καὶ ἀποτομωτέρᾳ τῶν Σρακίων κώμῃ, τῇ Νίμβρω, καὶ ὡς τὰ ἕρη τὰ παραγαγόντα καὶ ἐκθρέψαντα αὐτὸν ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῆς αἰωνίου φύσεως νὰ δεσπόζωσι διὰ τοῦ ἐπιβάλλοντος αὐτῶν μεγαλείου καὶ τοῦ λευχείμονος παραστήματος, οὕτω καὶ ὁ Ἀναγνώστης ὡς αἱ ὑπερμήκεις τῆς Σαμαρειᾶς κυπάρισσοι ὑπερεξείχε τῶν περιωνύμων τῶν Σρακίων ὄρειων, διαπρέπων ὡς ἐπὶ ταῖς ψυχικαῖς ἀρεταῖς καὶ διαθέσεσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος εὐφυΐας τε καὶ καλλονῆς. Ἡ μεγάλη ἐπανάστασις εὗρεν αὐτὸν

περίπου πεντηκοντούτη, ὄριμον δὲ σώματι καὶ ψυχῇ τυγχάνοντα ἔσχεν αὐτὸν ἐκ τῶν πρώτων καὶ μᾶλλον ἀκάμπτων τῆς Κρήτης ὑπερμάχων. Ἦν ἐκ τῶν πρώτων ἀρχηγῶν καὶ βουλευφόρων τῶν συγκροτουμένων τὴν ἀθάνατον ἐκείνην χορείαν, ἣτις τὸ πρῶτον ἐγαλοῦχησεν ἐν Κρήτῃ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἔθνους ἦν συνεταῖρος καὶ συνεργάτης τοῦ Ρούσσου, τοῦ Κουκουλά, τοῦ Πωλογεωργάκη, τοῦ Παναγιωτάκη, τοῦ Τζελεπῆ, τοῦ Σήφακα, τοῦ Ριζίτου Β. Χάλη, τοῦ καὶ συντέκνου του, καὶ τοῦ ἄλλου ἐκείνου πολυπληθοῦς καὶ ὄντως ἀγίου θιάσου, ὁ ὁποῖος τὸν κύβον ἀναρρίψας, ἀνέλαβε τὸν περὶ τῶν ὅλων κίνδυνον, καὶ ποιήσας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐξώρμησεν ἐκ τῶν κρησφυγέτων τῶν περιπέστων Λευκῶν ὄρειων καὶ ἀστραπηδῶν διανειμάς εἰς ἀρχηγεία καὶ χιλιάρχιας τὴν Κρήτην, ὠδήγησε τοὺς πρώτους καὶ ἀπειροῦς ἐτι αὐτῆς ὑπερμάχους, καὶ ἐν πᾶνυ ὀλίγαις ὕλικαῖς δυνάμεσιν, ἀλλ' ἀπλέτω ζήλω καὶ ἱερῷ ἐνθουσιασμῷ ἔτρεψεν, ἐφυγάδευσε καὶ κατήσχυνεν ἀπειράκις τὴν μυριοπλον τῶν ἐχθρῶν δύναμιν. Αὐτὸς δὲ ὁ αἰδίδιμος Κυβερνήτης Καποδίστριας ἀπένειμεν εἰς τὸν γενναϊότατον καὶ ἀγαθότατον τῆς πατρίδος πρόμαχον Μανουσογιαννάκη ἀνώτερον τοῦ χιλιάρχου βαθμὸν ἀντιστοιχοῦντα πρὸς ὑποστράτηγον, ἀλλὰ σιγησάντων τῶν ὄπλων καὶ δημιουργηθέντος τοῦ βασιλείου, δὲν μετέβη εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα, ἀλλὰ παρέμεινε ἐν Κρήτῃ, τὸ μὲν δοξάζων ὅτι ἔπρεπε νὰ συμπάσχῃ τῇ ὑποδουλωθείσῃ καὶ αὖθις Κρήτῃ, τὸ δὲ παραμένων νὰ ποδηγετῆ καὶ διδάσκῃ τὴν νεωτέραν γενεάν εἰς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον, προσωρινῶς δὲ μόνον μετέβη εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1866 τριετῆ ἐπανάστασιν καὶ εἶτα ἐπανέκαμψεν, ἐφ' ᾧ καὶ διετέλεσεν ἐξηκονταετιᾶν ὄλην ἀπὸ τοῦ ἀπειροῦ τῆς Νίμβρου ὕψους ἄγρυπνος μετὰ τοῦ ὄπλου ἀνὰ χεῖρας τῆς Κρήτης φρουρῆς, καὶ ἡ τοῦ 1833 δὲ, καὶ ἡ τοῦ 1841, καὶ ἡ τοῦ 1858 καὶ ἡ τοῦ 1866 ἐπανάστασις καὶ αἱ ἄλλαι τῆς νήσου ἀνακινήσεις εὗρον αὐτὸν ἑτοιμον καὶ πρόθυμον συνεργάτην καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ συμμέτοχον, διότι ἡ μετοχὴ αὐτοῦ πάντοτε ἀπητεῖτο καὶ τὸ κύρος καὶ τὴν σφραγίδα ἐπέτιθη εἰς τὰς ἠρωϊκὰς τῆς νήσου προσπαθείας καὶ ἐξεγέρσεις, ἐν ταῖς πλείοσι τῶν ὁποίων διετέλεσε πρόεδρος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως. Δὲν εὐτύχησεν ὅμως καὶ αὐτὸς ὡς τόσοι ἄλλοι προαποχόμενοι ἥρωες νὰ κλείσῃ τοὺς ὀρθαλμούς του βλέπων καὶ ἐπὶ τῆς βασιλίδος τῆς Μεσογείου ἀνατέλλον τὸ λαμπρὸν τῆς ἐλευθερίας φῶς, ἀλλ' ἀπῆλθε βαρυθυμῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ παύων μέχρις ὕστατης πνοῆς τοῦ νὰ ἀγαπᾶ περιπαθῶς τὴν Κρήτην καὶ τὸ ἔθνος, καὶ νὰ συνιστᾶ εἰς τοὺς πατριώτας πίστιν, ἀφοσίωσιν καὶ ἐλπίδα· ἀπέπτυ τοῦ βίου ὁ πατριάρχης τῶν ἐπιζώντων καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα μεγάλων καὶ ἐπισήμων ἀγωνιστῶν, καὶ ἀπέπτυ ὡς ἄγγελος ὄντως ἐπίγειος, ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀγνός καὶ ἀκηλιδωτος παραμεινας. Ἡ Κρήτη, ἡ ἀδιαπαύτως πάσχουσα ἠσθάνθη βαρεῖαν πληγὴν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ οὕτω βαρυτίμου γηραιοῦ ἀρχηγῶ καὶ ἡ Ἑλλάς τέκνου ἐπισήμου ἀναμιμνήσκοντος τὰς ἀθανάτους τῶν ἀγῶνων καὶ τῆς δόξης αὐτῆς ἡμέρας. Βίθε τὸ ἔθνος νὰ εὐμοιρήσῃ καὶ ἐν προσεχῇ μέλλοντι ταιούτων λεοντοθύμων ἀγωνιστῶν, καὶ οὕτως εὐσταθῶν καὶ ἀγῶν καὶ ἀκηλιδῶτων χαρακτήρων, οἷος ὁ τοῦ πολυαγαπήτου γέροντος Ἀναγνώστη Μανουσογιαννάκη, ὃν ἀναπαύσαι ὁ Κύριος ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ σκηναῖς δικαίων!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Χθὲς ἀνεκηρύχθησαν ὑποψήφιοι βουλευταὶ διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν οἱ κ. κ. Ν. Σούτσος, Γ. Μπούμπουλης, Στέφανος Σκουλούδης, Παντιᾶ, Καράλης, Ἀμβρόσιος Βαφια-

δάκης, Δημήτριος Παρασκευᾶς, Ἰωάννης Γρυπάρης, Κωνσταντῖνος Ἐσολιν, Κωνστ. Κατσάκος, Στέφανος Ξένος, Ἀντώνιος Πετρίτσος, Ἀλιούσιος Τόμαν καὶ Πέτρος Πολύδωρος. Συνδυασμὸς οὐδεὶς εἰσέτι δὲν κατηρτίσθη, πλὴν τῶν ἐν Ἀθήναις συνδυασθέντων κ. κ. Σούτσου καὶ Μπούμπουλη, οἵτινες κατόπιν θὰ προσλάβωσιν εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν καὶ ἄλλου.

— Πρὸ δύο ἡμερῶν ἔχομεν καιρὸν βροχερὸν, εἶνε αἱ πρώται βροχαὶ αἵτινες δροσιζοῦσι τὴν νησὸν μας καὶ ἀνοίγουσι τὸ στάδιον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἡ νησὸς μας, ἐὰν δὲν παύσωσιν ἐκκόπτοντες τοὺς ἐν ταῖς ἐξοχαῖς θάμνους, θὰ ἔλθῃ καιρὸς νὰ διέρχηται τὸν ἐνιαυτὸν ἄνευ βροχῶν.

— Πρὸ δεκατεσσάρων ἡμερῶν δὲν συνέβη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν θάνατος ἐκ τῆς ἐπαράτου νόσου διφθερίτιδος ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὀλέθριον νόσημα.

— Μεγαλοπρεπέστατα ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος διεξήγαγε τὴν ἐτήσιαν πανήγυριν τῆς προχθῆς ἢ συντεχνία τῶν ἀρτοποιῶν. Ὀρείλεται πολὺς ἔπαινος εἰς τὸν ἀρτοποιὸν κ. Ἀντώνιον Σάββαν, ὅστις κατ' ἔτος πολυτελέστατα τὴν πανήγυριν ταύτην διακοσμεῖ.

— Ἀπὸ τῆς προχθῆς Πέμπτης ἤρξατο ἡ ἐπὶ παραποιήσεως τοῦ γραμματοσήμου ἐκδίκασις τῆς δίκης τοῦ Βελέντζα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασίου μὴ περαιωθεῖσα μέχρι τῆς ὥρας ταύτης.

— Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα περὶ ἐφαρμογῆς ἐν ἄνω Σύρῳ τοῦ περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων καὶ ὑπονόμων νόμου.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐκ Βώλου, ἀπένειμε ἰδιοχείρως τῷ Μητροπολίτῃ Δημητριάδος κ. Γρηγορίῳ τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, πύχαριστησε δὲ τὸν δήμαρχον κ. Καρτάλην ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ὑποδοχῇ.

— Ἀπὸ τοῦ ποσοχοῦς Μαΐου ἄρχονται ὀριστικῶς αἱ πρὸς τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ ἐργασίαι. Ἡ δὴ ἐργάζονται μόνον, ἵνα ἀνεγείρωσι παραπήγματα διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ νὰ ἀνορύξωσι φρέατα. Ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας ἀρχιμηχανικὸς κ. Γκέτρ ἀφικνεῖται ἐκ τῆς Βοσπερίας μετὰ τῶν ἀναγκαίων μηχανημάτων, ἅμα τῇ τακτικῇ ἐνάρξει τοῦ ἔργου.

— Ἐκχειλίσαντος τοῦ Σπερχειοῦ, ἐν τμήμα τῆς ἀπὸ Ἀταλάντης εἰς Λαμίαν ἐθνικῆς ὁδοῦ κατεστράφη, καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ γέφυραι κατέρρευσαν ἐκ θεμελίων.

— Τὴν τύχην τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Θεσσαλονικῇ καὶ Ἰωαννίνοις ἐλληνικῶν ταχυδρομείων ὑπέστη καὶ τὸ ἑλλ. ταχυδρομεῖον Σμύρνης.

— Κατὰ τὴν «Βακίη», ὁ γεν. διοικητὴς τῆς νήσου Κρήτης Φωτιάδης πασᾶς, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας αἱ ἔλαβε παρὰ τῆς Πύλης, ἔκλεισε τὰ ἐν τῇ νήσῳ τρία ἐλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Ῥεθύμνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ (CARTES DE VISITE)

ΕΠΙΣΤΟΛΟΚΕΦΑΛΙΔΕΣ

Δι' ἐπιτηδῆς πιστηρίου καὶ στοιχείων καλλιγραφικῶν, γοθητικῶν, γραμμωτῶν καὶ ποικίλων ἄλλων τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς καλλιτεχνίας, κομισθέντων ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Παρισίων, ἐκτυποῦνται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Πανόπης» λίαν φιλοκάλως ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ (Cartes de Visite), ΕΠΙΣΤΟΛΟΚΕΦΑΛΙΔΕΣ, ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ εἰς φακέλλους, ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ (Etiquettes) ἀπλά ἢ μὲ μετὰλλια, ἐκτύπων ἐκθέσεων, χρωματισταὶ ἢ κοινὰ, διὰ Καπνοπωλεῖα, Οἴνοπωλεῖα, Ζαχαροπλαστεῖα κλπ. προσέτι δὲ ΕΙΚΟΝΕΣ δι' ἐξώφυλλα σιγαροχαρτῶν, ὅμοιαι ταῖς τῆς Εὐρώπης, μὲ χρωματιστὴν ἢ κοινὴν μελάνην καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους τυπογραφικὰ ἔργα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ (ETIQUETTES)

ΦΑΚΕΛΛΟΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΕΝ ΤΕΡΤΕΣΤῃ
ASSICURAZIONI GENERALI

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1831

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΦΡ. 65,000,000.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀνωτέρω Ἐταιρίας μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ κυρίου Μ. Βεζέρη, πράκτορος αὐτῆς ἐνταῦθα, διώρισεν ἐμὲ τοιοῦτον διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀσφαλειῶν ἐπὶ τῶν θαλασσίων ἐν γένει κινδύνων, τοῦ πυρός, τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀνοικτοῦ λογισμοῦ γενικοῦ Συμβολαίου ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς οἰοῦδ' ἕποτε ποσοῦ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω ὑμῖν τὸν διορισμὸν μου τοῦτον καὶ συνάμα νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἐταιρίας καὶ τὰ ἐχέγγυα ἅτινα παρέχει εἰς τοὺς κυρίους ἀσφαλιζομένους δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους.

Ὁ πεντηκονταετῆς βίος αὐτῆς, τὰ μεγάλα καὶ πραγματικὰ κεφάλαιά της φράγκα 65,000,000, αἱ σπουδαῖαι πληρωθεῖσαι ζημίαι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου της φράγκα 358,353,286 (ἐξ ὧν φράγκα 20,011,406, ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1880 ὡς τοῦτο ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντος βιβλιαρίου ζημιῶν), ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων ἅτινα ἔχει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἀναβαίνοντα εἰς 5,000 καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπόληψις ἣν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς ἐσπερίας διὰ τὴν πιστὴν καὶ μετὰ ὀρθοσκευτικῆς εὐλαβείας ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἀσφαλιζομένους, εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς πείσωσι καὶ μὲ τιμήσητε μὲ τὰς διαταγὰς σας τὰς ὁποίας προθύμως θ' ἀποδεχθῶ καὶ θὰ ἐκπληρώσω.

Τὰ Συμβόλαια τῶν θαλασσίων κινδύνων καὶ Πυρασφαλειῶν ἐκδίδονται ἐνταῦθα καθὼς καὶ πᾶσα ἀποζημίωσις κανονίζεται καὶ πληρῶνεται ἐνταῦθα προθύμως.

Τὴν ἀληθῆ ἀφήγησιν τῶν ἄνω ἀναφερομένων μου ἐπιβεβαιούσιν πιστεύω πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτητῶν οἵτινες γινώσκουσιν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των τὴν Ἐταιρίαν καὶ πρὸς τούτοις ὁ Κορ Λεωνίδας Κουτσοδόντης Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅστις τυγχάνει καὶ σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας, παρ' οὗ δύναται ὁ ἀμφιβάλλων νὰ λάβῃ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸ συμφέρον του.

Γραφεῖον τοῦ Πρακτορείου ἐν τῷ Καταστήματι «Ἀρμονίας».

Σύρος τὴν 16/28 Αὐγούστου 1881.

Διατελῶ ἐν ὑπολήψει

A. E. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

Νέος τις κάτοχος τῆς διπλογραφίας ἀναδέχεται ἐπιδιορθώσεις παντὸς εἶδους βιβλίων εἰς τὴν Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον. Ἐπίσης δέχεται μεταφράσεις ἐπιστολῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐγγράφων ἐπὶ συγκαταβατικῇ ἀμοιβῇ.

Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.